

Del passat al futur

Còmic

Silencios. La juventud del Capitán Trueno

Alfons López i Pepe Gálvez

Ediciones B

Color Café

Alfons López i Pepe Gálvez

Edicions de Ponent

Xavier Roca

En poques setmanes han aparegut dos àlbums del tàndem format pel dibuixant Alfons López i el guionista –i crític de còmics des d'aquestes mateixes pàgines– Pepe Gálvez. Dos àlbums que, malgrat pertànyer a etapes diferents –un és nou de trinca i l'altre recull una història publicada per entregues a mitjans dels 90– i estar ambientats en moments històrics molt allunyats –l'Edat Mitjana i un hipotètic any 2012–, congreguen característiques comunes: la voluntat de respectar els codis dels gèneres –l'aventura històrica i la ciència-ficció– i el recurs a èpoques remotes per abordar problemes del present com ara el racisme i la xenofòbia –i, a *Color Café*, també el canvi climàtic.

Com és habitual en l'obra d'Alfons López no humorística, les dues històries estan dialogades i planificades per Gálvez a partir d'un tractament argumental del mateix López. En el cas de *Silencios*, es tracta d'un homenatge personal a un dels personatges cabdals de la infantesa dels autors, el Capitán Trueno, de

A dalt, una vinyeta de 'Silencios. La juventud del Capitán Trueno'. Ediciones B. A l'esquerra, una imatge de 'Color Café'. Edicions de Ponent.

qui es relata una aventura pertanyent als anys iniciàtics. El llibre captiva pel seu grafisme, alhora evocador i sintètic, que delata un laboratori procés de documentació. La trama aposta per una intriga detectivesca –Trueno i Goliath són uns Holmes i Watson *avant la lettre*; *El nom de la rosa* és un dels refe-

rents evidents dels autors– i conté pàgines tan reeixides com la primera, que respira una melancolia digna de John Ford.

Publicada originàriament per Planeta DeAgostini en format de *comic book*, *Color Café* permet apreciar –en una revisió actual– l'evolució gràfica d'Alfons López, que ha anat de-

xant pas a una abstracció cada cop més accentuada. Ambientada en una Barcelona futurista, la història presenta un pessimista to antiutòpic i compta entre els seus principals al·licients amb la gràcia de veure els paisatges urbans de la Ciutat Comtal inundats d'aigua per culpa de l'efecte hivernacle.

Manual de supervivència 'freakie'

Freakando

Carles Santamaria

Arriba l'hora dels comiats estiuenics i no m'agradaria fer-ho sense proposar-te, perdona l'atreviment, un seguit de suggeriments per afrontar l'estiu amb esperit *freakie*.

1. Aprofita les rebaixes. Hi moltes ofertes de DVDs de sèries de televisió, pel·lícules i música.

2. Tothom marxa a la platja per agafar el color gamba i tu et quedes a casa fresquet i mirant els DVDs que t'has comprat.

3. Aprofita per organitzar la teva col·lecció. Portes tot l'any emmagatzemant les coses i ja toca posar-hi

ordre perquè després tot sigui accessible.

4. Si viatges arreu, ves als establiments de menjar ràpid i compra els menús infantils per veure quina figura regalen...

5. Quan arribis a una ciutat, mira si hi ha alguna botiga de còmic o alguna fira on puguis trobar peces per a la teva col·lecció.

6. Adquireix els gadgets típics que siguin més estrafolaris. Important: no hi poden faltar pins, imants de nevera, clauers i tasses.

7. Si marxes a un hotel de platja, emporta't una maleta plena de còmics i llibres. I que no et falti música al teu iPod. Tindràs moltes hores lliures.

8. Observa, però no hi participis, de les activitats

Remenar còmics sempre és un bon consell. XAVIER BERTRAL

dels animadors de l'hotel. És tota una experiència, antropològica i sociològica.

9. No et tallis a l'hora de gaudir dels bufets lliures a l'hotel: l'esmorzar amb gran varietat d'embotits, fregits i pastes, els dinars amb teca

a dojo i els sopars de cuina temàtica, avui mexicana, demà italiana. Ja cremaràs les calories quan calgui.

10. Porta les teves samarretes més *freakies*. Cal marcar el terreny des del primer dia.

Una herència que porta cua

Infantil i juvenil

L'herència

Jaume Cella

Il·lustracions de Victòria Tubau
Cruïlla. Barcelona, 2006

A partir de 7 anys

Andreu Sotorra

www.andreusotorra.com

Amig camí de la faula i el món fantàstic, el relat *L'herència*, de Jaume Cella (Barcelona, 1949), va obtenir el premi El Vaixell de Vapor de l'any passat. L'enemistat entre el gat i la rata és tan vella com la que existeix entre gat i gos. Per això, segurament, l'autor no s'està de fer-ne una comparació en el desenllaç d'una història que ha optat per bastir, com a protagonistes, amb animals personificats, però que, amb lleugers retocs, s'hauria pogut igualment bastir amb personatges humans.

Un gat *bon vivant*, veí del barri de Gràcia, rep la sorprenent visita d'una parella de ratolins que li porten una carta de qui ell considerava el seu pitjor enemic: un ratot, pare del parell de missatgers. La carta no és sinó una expressió de les últimes voluntats del rosegador, ja difunt, que, després d'anys d'haver tingut el gat en qüestió com el seu ferotge perseguidor, li deixa en

herència que tingui cura dels dos ratolins hereus perquè, en el fons, el pitjor enemic pot acabar sent el millor amic.

La faula, amb moralitat inclosa, és evident: la llei de l'odi ancestral entre gats i rates –o la d'entre gats i gossos– es pot canviar només si les dues parts ho volen. Una herència com aquesta, però, no és tan fàcil de rebre i administrar. A vegades, les últimes voluntats del difunt posen en un bon compromís el beneficiari de l'herència. I això és el que li passa al gat *bon vivant*, que es veu immers en un conflicte entre la classe felina quan corre la brama que, en lloc de cruspitar ratolins, el que fa és mantenir-los com a fills adoptius, amb el plat a taula.

Sembla que tant l'autor, com el jurat d'El Vaixell de Vapor, com l'editorial, han vist en *L'herència* una manera subtil d'adreçar-se als infants per parlar de la mort del pare. Però la falta de personatges humans dilueix en part aquesta lectura. Em temo que, precisament per haver optat per la via del bestiar personificat, aquesta moralitat queda en un segon terme per als lectors més joves, els quals, en canvi, sí que hi detectaran la possibilitat de no acabar sempre a trompades els conflictes personals de l'hora del pati.

La sopa de lletres

Amaia Crespo. Il·lustracions de Ramon Pla. Edicions del Pirata Barcelona, 2006. A partir de 5 anys

A la protagonista d'aquest conte per a primers lectors no li agraden gens segons quins plats de menjar. Fer sopa de lletres és una de les solucions que troben els seus pares perquè descobreixen que és una de les dèries de la petita.

Poesies i endevinalles

M. Correig, M. Fons i M. Bigas

Il·lustracions de Morad Abselam Eumo Editorial. Barcelona, 2006 A partir de 5 anys

Recull de poemes, presentats en làmines il·lustrades, de Lola Casas, Núria Albó, Miquel Desclot, Josep M. Espinàs, Enric Larreula, Joana Raspall i Olga Xirinacs.

Els cocodrils imitamones

David Bedford. Traducció d'Anna Gasol. Il·lustracions d'Emily Bolam Edicions Ekaré. Barcelona, 2006.

A partir de 5 anys

Tot i que diguin que els cocodrils no s'ho pensen dues vegades a l'hora de cruspitar-se banyistes, l'animal és un dels preferits de contistes i il·lustradors.